

Med henblik på gennemførelse heraf foreslår udvalget, at der indføres en pligt for den erhvervsdrivende til i forbindelse med telefonsamtalen at give forbrugeren en række oplysninger. Det foreslås endvidere, at den erhvervsdrivende ved begyndelsen af enhver telefonsamtale med forbrugeren skal præsentere sig og give tydelig oplysning om det kommercielle formål med opringen.

Det er udvalgets opfattelse, at det følger af direktivets artikel 1, stk. 2, at hvis der er tale om løbende præstation af finansielle tjenesteydelser, skal oplysningerne kun gives i forbindelse med den indledende hovedaftale indgået pr. telefon og ikke i forbindelse med efterfølgende transaktioner/operationer, der ligger inden for rammerne af eller udspringer af denne hovedaftale. Hvis der ikke foreligger en indledende rammeaftale, men den erhvervsdrivende inden for det seneste år har indgået en eller flere aftaler med den samme forbruger af samme indhold, gælder oplysningspligten ligeledes kun i relation til den første enkeltoperation.

Udvalget foreslår endvidere, at den adgang til at begrænse den forudgående oplysningspligt ved telefonisk aftaleindgåelse, der følger af det finansielle fjernsalgsdirektiv – i modsætning til efter det generelle fjernsalgsdirektiv – udnyttes, således at den erhvervsdrivende kan nøjes med at give de oplysninger, der følger af artikel 3, stk. 3.

Det foreslås yderligere at pålægge den erhvervsdrivende under telefonsamtalen at give oplysning om eventuelle særlige risici mv. ved den finansielle tjenesteydelse. Udvalget finder således, at der er behov for, at forbrugeren i alle tilfælde får oplysning herom forud for aftalens indgåelse.

Der henvises til betænkningen side 129-130 og 250-251.

Justitsministeriet er enig i udvalgets forslag, og lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed.

Der henvises til lovforslagets § 13, stk. 2, og § 31, nr. 1 (den foreslåede § 34 e, stk. 3, i forsikringsaftaleloven).

Krav om meddelelse af oplysninger på varigt medium.

Med henblik på gennemførelse af artikel 5 i direktivet om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser foreslår udvalget, at der indføres en regel om, at alle forhåndsoplysningerne og aftalevilkårene skal meddeles forbrugeren på papir eller et andet varigt medium forud for aftalens indgåelse. Det foreslås endvidere, at hvis aftalen indgås under anvendelse af en fjernkommunikationsteknik, der gør det umuligt at opfylde kravet inden aftalens indgåelse, kan den erhvervsdriven-

de dog vente med at opfylde forpligtelsen til straks herefter.

Udvalget anfører, at kravet om meddelelse af alle forhåndsoplysningerne på varigt medium skal opfyldes, selv om den forudgående oplysningspligt måtte have været begrænset som følge af, at kommunikationen mellem parterne er foregået pr. telefon, jf. ovenfor vedrørende oplysningspligten ved telefoniske henvendelser.

Vedrørende indholdet af begrebet varigt medium henvises til afsnit 4.2.3.3 ovenfor.

Udvalget foreslår endvidere med henblik på gennemførelse af direktivets artikel 1, stk. 2, 2. led, en regel om, at hvis de forudgående oplysninger er meddelt forbrugeren i forbindelse med en tidligere aftale af samme karakter, jf. ovenfor, er den erhvervsdrivendes pligt til at give oplysninger på varigt medium opfyldt, hvis den erhvervsdrivende har sikret sig, at forbrugeren fortsat har adgang til oplysningerne og aftalevilkårene på papir eller andet varigt medium.

Betingelsen vil efter udvalgets opfattelse kunne opfyldes ved, at forbrugeren på den erhvervsdrivendes forespørgsel bekræfter, at denne fortsat er i besiddelse af oplysningerne på varigt medium. Betingelsen vil også kunne anses for opfyldt, hvis oplysningerne ligger på en skrivebeskyttet hjemmeside, der opfylder kravene til et varigt medium.

Der henvises til betænkningen side 79, 145-149 og 248-249.

Justitsministeriet kan tilslutte sig udvalgets synspunkter og forslag, og lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed.

Der henvises til lovforslagets § 14 og § 31, nr. 1 (den foreslåede § 34 f i forsikringsaftaleloven).

4.2.4. Fortrydelsesret.

4.2.4.1. Fortrydelsesrettens område.

Det følger af både dørsalgdirektivet, det generelle fjernsalgsdirektiv og direktivet om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser, at der inden for direktivernes område skal indføres en fortrydelsesret.

Udvalget foreslår en samlet regulering af fortrydelsesretten for de aftaler indgået uden for fast forretningssted, der er afgrænset nærmere ovenfor i afsnit 4.2.1.3, og aftaler indgået ved fjernsalg, herunder både fjernsalgsaftaler vedrørende varer og ikke-finansielle tjenesteydelser og fjernsalgsaftaler vedrørende finansielle tjenesteydelser.

Som det fremgår af afsnit 4.1 ovenfor, foreslår udvalget samtidig, at den hidtidige retstilstand, hvorefter forbrugeren kan træde tilbage fra en forbrugerforsik-